

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovecu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 1. junija 1920.

Cene inseratov: enostopna petliversta ali nje prostor
1 krono. Uradni razglesi po 2 K. Pri naročilu nad
10 objav popust.

Čast in slava jugoslovanskemu vojaštvu, ki nas je ravno
pred letom rešilo nemških folksverovcev!

Sedemdesetletnica knezoškofa Antona Bonaventure Jegliča.

Ljubljanski knezoškof Anton Bonaventura Jeglič je dne 29. m. m. praznoval 70 letnico svojega rojstva. Knezoškof dr. Jeglič je eden izmed tistih mož, katerim se moramo prav posebno zahvaliti, da imamo sedaj svojo državo. Pomladi l. 1917 se je z nenavadnim pogumom zavzel za majniško deklaracijo ter tako pripravil pot Jugoslaviji. Koroški Slovenci ne bomo nikdar pozabili, da je lani v kljub svoji starosti prišel na naš tabor v Sinči vasi, kjer nas je navduševal za našo Jugoslavijo ter nas vzpodbujal, naj vztrajamo v boju s sovražniki naše države in našega rodu. Jubilarju želimo vse najboljše!

Obupali so!

Še pred nekaj dnevi, so se celovski gospodje in njihovi agitatorji širokoustili, da bo naše ljudstvo glasovalo za Nemško Avstrijo. V prav zadnjem času pa so morali od svojih podkupljenih zaupnikov izvedeti, da so igro izgubili. Naši manifestacijski shodi so Celovčane prepričali, da noče naše ljudstvo prav nič vedeti o avstrijski beračiji. (Zdi se nam pa tudi, da se je avstrijskim agentom posrečilo izvohati, da se v naši coni nekaj kuha; kaj, tega seveda ne smemo izdati.)

Zdaj pa, ko so celovski zapeljivi obupali, da bi dobili cono A v svoje kremplje, hočejo rešiti vsaj cono B. In izmislili so si novo laž, da plebiscita sploh ne bo in da ostane cona A jugoslovanska, cona B s Celovcem pa avstrijska. Le počasi, gospoda! Kolikokrat ste nam že ponujali, da bi se tako poglihali, pa se nismo hoteli! Iztrgali smo vam iz krempljev cono A. Zdaj pa bomo kakor razkačeni levi planili po cono B, da rešimo tudi njo! Celovec mora biti naš, pa naj stane, kar hoče! Naprej, zastava Slave!

Cerkveni in ljudski shod v Dolini.

Na binkoštni ponedeljek se je vršil ob meji cerkveni in ljudski shod. Nemci so nam želeli, da bi deževalo, da tega se jim ni izpolnila. Zbralo se je nam 150 ljudi. Velikovčani so se pripeljali na sedmih okrašenih vozovih. Prepevali so slovenske pesmi tako lepo, da so naše stare mamice od meje rekly: Pele pa so te dečle, da jih je bilo vse e poslušati!

Marijin oltar je bil krasno okinčan. Še celo Slovenci iz cone B so nam poslali cel jerbas prekrasnih rož. Cerkveni govor je imel g. poslanec Smodej. Pri sv. maši je pel domači cerkveni zbor, pomagali so grabštanski pevci. S himno „Lepa naša domovina“ se je zaključil cerkveni shod in začelo ljudsko zborovanje.

Govorili so g. poslanec Grafenauer, g. oskrbnik Pavlica iz Vober, gdč. učiteljica Mencinger iz Grabštanja in gdč. ravnateljica Štupca iz Maribora. Hvaležni smo jim za pojasnila glede carinske pogodbe za slučaj pripadnosti Celovca k Nemški Avstriji. Govorila je še gdč. učiteljica Weberjeva iz Malega Bent Vida, nakar je g. posl. Smodej zaključil dopoldansko zborovanje.

Naša dekleta so igrale še igro „Dve materi“, ki je bila po vsebini shodu najbolj primerna. Med odmori nas je zabaval grabštanski pevski zbor. S šmarnicami, pri katerih je pela vsa množica, smo zaključili lepi dan. Na svidenje dne 4. julija!

Pismo iz Celovca.

(„Slovenski Narod“ je dne 28. maja priobčil „Pismo iz Celovca“. Ker bo to pismo zanimalo tudi naše čitatelje, ga priobčujemo, zaradi pomanjkanja prostora seveda nekoliko skrajšanega.)

„Rettungslos verloren! Deutsch-österreich vor dem Untergang! Die plärrende Not“ itd. se glase razni napisi člankov v nemških časopisih cele

Avstrije, v katerih se opisuje grozno stanje, v katerem se nahaja Nemška Avstrija in nje prebivalstvo in celo koroški nemški časopisi ne zaostajajo v podobnem tarnanju, le „Landsmannschaft“, razne brošure in letaki, pisani v Celovcu, prikazujejo ubogemu prebivalstvu Avstrijo, kakor deželo, v kateri se cedi le mleko in med. Graški in Dunajski listi pišejo: Hat schon irgend einmal ein Kapitalist einem jammernden Bettler einen Kredit gewährt? in s tem vendar dovolj jasno pripovedujejo, da je Avstrija berač, ki le še komaj stoka, obenem nam priporočajo, naj si še pravočasno mrtvaške krste (trugo) kupimo, ker pozneje bodo tudi te za 30 % in še več dražje. Takih članov kar mrgoli po vseh nemških listih in že so prišli pametni in treznomisleči Nemci do spoznanja, da jih tudi priklopitev k Nemčiji ne more rešiti revščine, v kateri se nahajajo, in to iz enostavnega razloga, ker Nemčija sama nima drugega, kakor dolg, katerega bo zelo težko plačala. Kljub vsemu temu pa Nemci in nemčurji polnijo s svojimi letaki in brošurami glave našim ljudem, da je edina rešitev v Avstriji, ki se bo prej ali slej priklopila k Nemčiji: Povejte mi, dragi koroški rojaki, kaj bi pa bilo v tem slučaju? Ali mislite, da bi bilo bolje? Jaz ne verjamem in uverjen sem, da z menoj ne verjame tega noben trezen Nemec. Vsaj vendar poznamo Pruse. Njih se boje celo lastni bratje Bavarci, Saksonci i. dr., ki ravno sedaj zahtevajo ločitev od njih; le naši mogotci Lemeš, Angerer, Dörflinger i. dr. na vse pretega delajo, da bi nas prodali Prusom. Kar mi pišemo in kar naši bratje v coni A po shodih govorijo, je gola resnica, pa gorje onemu, ki danes tega ne verjame. To, kar delamo danes, delamo iz ljubezni do svojega naroda, katerega ljubimo kakor samega sebe. Kako nam gre v Avstriji, menda vsak dovolj na sebi čuti, a kako stoje akcije v Nemčiji, naj mu pa služijo v vednost prvi stavki uvodnega članka v „Sonntagabendpost“, ki izhaja na Dunaju, in ki se glase:

Der Bund der Landwirte in Deutschland läßt folgenden Ruf ergehen: Deutschland ist in höchster Gefahr; denn sein wirtschaftlicher Zusammenbruch steht bevor. Hungersnot bedroht seine Bevölkerung itd. Človeku se od groze kar lasje ježijo, ko čita obupa polne članke v nemških listih, naj bodo ti iz rajha ali pa iz Avstrije. Kljub temu se najdejo ljudje, ki vedoma zapeljujejo nevedno ljudstvo in ga gonijo v nesrečo. Da bi ti ljudje imeli le malo poštenja v sebi in ljubezni do naroda, bi morali vse storiti, da rešijo tudi svoj narod, ki se nahaja na gornjem Koroškem, gotovega pogina. Državne blagajne trosijo ogromne vsote ljudskega denarja, a kakor nam dokazuje slučaj v Feldbachu, ki se je dogodil dne 8. maja t. l., nimajo državne blagajne denarja, da bi plačale kmetom živino, ki se jim je rekvirirala, vsled česar so kmetje navalili na trgovine in odnesli vse, kar so tam našli. Ta slučaj nam dovolj jasno dokazuje, da se denar pošilja na Koroško samo za agitacijske svrhe, samo na račun koroškega kmeta, obrtnika, trgovca in delavca, ki ga bo moral plačati po plebiscitu, če bi cona B pripadla Avstriji. Današnji celovski mogotci pa bi se smejali s polnimi žepi in se v kaki tuji državi mastili na naš račun. So to besede ob enajsti uri, ki naj jih vsak prebivalec cone B dobro premisli, ker po toči zvoniti bo prepozno.

Deficit Nemške Avstrije.

(Poroča Nationalrat dr. Angerer v „Freie Stimmen“ z dne 23. maja.)

Koncem julija 1919 je imela Nemška Avstrija 4 milijarde kron deficita (izgub), koncem novembra 1919 že 7.2 milijard, sredi januarja 1920 pa 8.8 milijard, koncem aprila 1920 celo 10.5 milijard, koncem junija letos pa bo ta deficit znašal gotovo 12 milijard.

Če se to preračuna na 6 milijonov prebivalcev Nemške Avstrije, je na vsako glavo v enem letu zapisan (neizplačan) dolg 2000 kron.

Gospodarstvo.

Gospodarski položaj Nemške Avstrije in Jugoslavije.

(Dalje.)

Kako je v Jugoslaviji.

Ko je Avstrija razpadla, smo se Slovenci, Hrvatje in Srbi prostovoljno združili v eno državo. Iz Slovenije, torej iz pokrajin, v katerih živijo Slovenci, potem iz Hrvatske, Slavonije, Dalmacije, Bosne in Hercegovine, iz Prekmurja, Baranje, Banata in Srbije je nastala nova država — Jugoslavija. Jugoslavija je štirikrat večja ko Nemška Avstrija in ima 13 milijonov prebivalcev. Med prebivalci Jugoslavije kroži 6 milijard kron, v Nemški Avstriji pa 54 milijard. Na vsakega prebivalca Nemške Avstrije pride tedaj 2333 K, pri nas pa samo 461 K. Pomisliti pa moramo, da je večina omenjenih 6 milijard že zamenjanih s kronsko-dinarskimi bankovci, ki se bodo, kakor hitro bo dotiskan še dro-

biž, proglasili za „zdravo“ valuto. Naša valuta sicer še ni urejena, ker bodo v tem oziru odločevali poslanci, ki jih bomo šele izvolili. Kljub temu pa naša valuta od dne do dne raste, medtem ko avstrijska valuta zopet pada.

Od predvojnih dolgov Stare Avstrije bomo morali najbrže prevzeti 3 milijarde kron. Tega pa ne bomo prav nič občutili, ker je antanta določila, da nam morajo Nemci plačati vojno odškodnino.

Ali ima tudi naša država dolgove? Seveda jih ima, saj ni države na svetu, ki bi jih ne imela! Vsi dolgovi naše države z letnim deficitom vred znašajo samo kakih 6 milijard K. Nemška Avstrija pa izda samo za uradnike, učitelje in druge državne uslužbenke vsako leto za 2 in pol milijardi več nego znaša ves naš državni dolg.

(Konec prihodnjič.)

Dnevne vesti.

Sprejemni izpiti za 1. letnik učiteljskega in 1. razred gimnazije se bodo vršili v poletnem terminu dne 1. in 2. julija v poslopju meščanske šole v Velikovcu. Natančneje sledi v prih. številkah.

General Maister v Beogradu. V Beograd je došel general Maister, da se regentu prestolonasledniku Aleksandru zahvali za odklikovanje z redom belega orla 3. razreda ter da poroča regentu in državnikom o razmerah in razpoloženju v plebiscitnem delu Koroške. Regent je sprejel g. generala v avdijenci dne 30. maja.

† Maršal Borojevič umrl. V noči od 23. na 24. maja je v Celovcu umrl maršal Svetozar Borojevič. Pokojnik je bil po rodu Srb iz Hrvatske in v minuli vojni edini višji poveljnik slovenske krvi.

Manifestacija v Borovljah (30. maja) je krasno uspela.

Imenovanje. Vladni tajnik in vodja okrajnega glavarstva v Velikovcu g. Kaki je postal okrajni glavar. Zopet nov dokaz, da se naša vlada zaveda svoje dolžnosti in nastavlja posebno na vodilnih mestih uradnike — domačine. Iskreno čestitamo!

Velikovški okraj.

Tinje. Smejati se moramo klobsarjenju v „Lausmannschafti“ z dne 15. maja štev. 50. V članku „Neue Preis-lügen des Korošec“ skuša zavijati celovško demonstracijo proti lakoti na vse načine in s tem preslepiti v pasu A bivajoče Slovence; kajti le nam je ta laži-list namenjen. V dokaz naj vam bo dejstvo, da se v Celovcu „Lausmannschafti“ sploh ne dobi. Tiskate jo torej samo za pas A, ki ne bo nikdar in nikoli več last nemških grofov in baronov. Koroška zemlja je last koroških Slovencev. Edino oni imajo pravico do nje, za vas pritepenice pri nas ni več prostora. Dovolj časa ste nas zatirali. Sedaj je konec vašega gospodovanja in ne domišljajte si več, da si želimo nazaj časov suženjstva. Ali si želi dolgoletni jetnik, ki se mu je po velikem trpljenju in mukah posrečilo pridobiti zlato svobodo, zopet v temno, ostudno ječo? Gospodje pri „Lausmannschafti“ ali nas

smatrate še vedno za tako neumne, kakor za časa „windische Trottern“. Bog vam daj skoro pamet!

Da pridem k stvari! Kar se tiče celovške „machtvolle Kundgebung für ein ungeteiltes Kärnten“, vas vprašam, kaj je s Kanalsko dolino? Zakaj molčite o dogodku, k sklepu županovega govora? To je malenkost, ki se lahko pozabi, kaj ne? Spomniti vas hočem, da bo popis „velike manifestacije popoln. Bilo je tako-le: K sklepu županovega govora stopi na oder navaden delavec, ki pove zbranim govornikom sledeče! „Euch ist leicht ‚Heil‘ zu schreien mit gefüllten Magen und Geldbeutel. Aber wir Arbeiter, die wir von Hand zu Mund leben, werden zu diejenigen wählen, wo uns besser gehen wird“. In glej čudo! Veliko njegovih somišljenikov je kakor iz enega grla zaklicalo: „Bravo, bravo!“

Sem vam zaprl sapo, gospodje? No, oprostite, ni bil moj namen, in če se je to zgodilo, počakam rad, da se oddahnate in v prvi številki „Lausmannschafti“ ali „Oslovske Trompete“ skušate pobiti napisane vrstice. Stavim, da boste molčali kakor zid . . .

Suha. Na podlagi vladnih odredb se bo naša grajsčina razdelila. V ta namen je bil dne 20. maja uradni dan na Suhi v navzočnosti glav. poverjenika za agrarno reformo g. dr. Boštjančiča. Končno se bo torej rešilo to vprašanje v popolno zadovoljnost in korist občine in občanov. Kot prva posledica je nastanitev šole v grajskem poslopju. Grad se bo blagoslovil za šolske namene drugo nedeljo po binkošti. Nikdar več ne bo služil Nemcem za zlobne protislovenske namene. Na slavnost vabimo vse domačine in okolčane.

Grabštanj. Velikovški Nagele Eierlieferant. V nedeljo, 16. maja je velikovski Nagele pripeljal na Muto zabo, na katerem je bilo napisano: „Schaltbrett, zerbrechlich, nicht stürzen“. Naši financerji pa so zabo odprli in namesto „Schaltbretta“ našli polno jaje. Seveda je to zelo „zerbrechlich“ stvar, zaradi tega je niso pustili v Celovec. Če je bil Nagele tisto nedeljo kaj dobre volje, bo vedel povedati naš župan, ki je bil tedaj v njegovi družbi.

Libeliče. Preteklo nedeljo smo ustanovili kmetijsko podružnico za občino Libeliče. Pristopilo je že 40 članov. Izvolil se je odbor. Na agrarno reformo v Ljubljani se je poslala resolucija, da naj vpoštevata vlada slabe gospodarske razmere naših kočarjev in živinorejcev. Trdno smo prepričani, da dosežemo, kar nam gre po vladnih odredbah.

Podjuna. Na Binkošti smo spremlili k zadnjemu počitku vrlega domačina, zavednega Slovenca Franca Welbel. Bolehal je že dalje časa. Pogreb je pokazal, kako je bil priljubljen. Vodila sta ga gg župnik Pšeničnik iz Globasnice in dr. Lučovnik od generalnega vikarijata v Dobrli vasi. Pevci iz Globasnice so mu v slovo zapeli lepo nagrobnico. Vsi, ki nam je bil dober prijatelj, žalujemo za njim. Na svidenje nad zvezdami!

Podjuna. (Zahvala.) Vsem prijateljem in znancem, ki so od blizu in daleč prihiteli k pogrebu našega ljubega rajnega, se tem potom najlepše zahvaljujemo. Posebno pa še izrekamo zahvalo

domačemu župniku g. Pšeničniku, g. dr. Lučovniku ter pevcem iz Globasnice.

Rodbina Welbel in sorodniki.

Slov. Plajberk—Ljubelj. Žensko društvo za Slov. Plajberk in Ljubelj priredi v nedeljo, dne 13. junija t. l. v Delavskem domu v Podljubelju igri: „Zakleta soba v gostilni pri zlati goski“ in „Jeza nad petelinom in kes“. Po predstavi prosta zabava. Sedeži: 1. vrsta 6 K; 2. vrsta: 4 K; stojišča: 2 K. — Začetek točno ob 3. uri (stari čas) popoldne. Preplačila se hvaležno sprejemajo.

K obilni udeležbi vabi Odbor.

Grebinj. V 47. številu Lausmannschafti stoji: „Als in Griffen bekannt wurde, daß die Flüchtlinge am Montag heimkommen werden, sammelte sich auf dem Platze eine 500- bis 600-köpfige Menschenmenge“. Vprašali bi pa dopisnika, skozi kateri glaž je gledal, da jih je toliko videl? Gotovo skozi takega, ki multiplicira z deset. V Velikovecu pa jih je videl le kakih 300?! Dotični je res znorel. Ga bo treba spraviti v „Narrenhaus“!

Radi bi vprašali dopisnika, kdo je proglasil oder za veselice, ki ga je „Griffner Gesellschaft“ kupila, za „beschlagnahm“? Zahtevamo, da dopisnik — lažnivec to dokaže! Ako pišete kaj, pišite resnico, drugače vam bomo mi pokazali pot resnice! (Kdor slovesno sprejema ubijalce, požigalce, roparje in tatove, ki se vračajo iz ječe (kajhe), pokaže s tem vsemu svetu, da je tudi sam taka baraba. Ured.)

Grebinj. Vsak stan ima svoje težave, tako tudi nemčurški. Radi bi pojedli nas Slovence do glasovanja, zato napenjajo vse sile. Toda nič ne pomaga! Proti čemur se najhuje zaletavajo, to najbolj napreduje. Žensko društvo šteje že 140 članic, tudi druga društva prav nič ne zaostajajo. Kaj je pomagalo, da smo prišli tako daleč? Toliko so izvozili letakov, brošur in časopisov iz Nemške Avstrije, da je bilo vsako jutro polno te mršetine po cestah, oknih in hlevih. Samo par čužejev se je našlo, ki jim je verjelo. Odkar pa neki naš trgovec prodaja nemške časopise iz Dunaja in Gradca, je tudi zaupanje teh v letake in časopise precej ponehalo. Navsezadnje tudi Grebinjčan ni tako neumen, da bi ne znal razločevati med resnico in tlapnijo. V „Limbarski gori“ je poduredništvo „Lausmannschafti“ in „Oslovske Trompete“. Od tam gre vsako nedeljo eden čez mejo in prinese cajtnge in denar za nemške agitatorje. Menda tam tudi vsakokrat poroča, kakšne uspehe so imeli in koliko gimpelnov so naložili. Največji hujskač je Fuik Franc, pd. Karnavsov sin, strašno kšajt človek. Pravi, da mu nobena baba ni mojster v jeziku. Ker je bil v tajčlandu, misli, da je že vse. Hodí od hiše do hiše in agitira, pa tudi njemu gre še k večjemu kak gimpel na limance. Menda ima dovoljenje od „antante“. Gledali ga bomo še nekaj časa, če se oblasti ne bodo nič zganile, bomo pa prisiljeni, da mu sami pokažemo pot domu. Da ga bodo potem glava in kosti bolele, mu garantiramo.

Reberca. Begunci so se vrnili in z njimi nekaj iztisov „Oslovske Trompete“. Hvaležni smo jim. Nevede in nehoti nam v teh capah pripovedujejo, kako slaba jim prede. V številu 26. beremo v

dopisu iz Malešč pogovor med nadučiteljem M. iz St. Ilja, sedaj beguncem v Avstriji z nekim dekletom iz cone A. Dekle vpraša: „Je res, da so pri vas ljudje že tako slabi, da se komaj plazijo okoli?“ Naduč.: „O, je še veliko hujše. Ne samo pri ljudeh je tako, ampak tudi pri živalih. Psi so že tako slabi, da se morajo kam nasloniti, če lajajo, svinjam pa so morali na repiče narediti „knofe“, da ne zletijo skozi razpokline pri svinjakihi. Ja, hudo, hudo! Meni je že tudi pasiralo, da od same slabosti nisem našel domu — ko sem hodil iz „birchavza“. Resničnost tega dopisa spričujejo begunci sami, ki so tako propadli, da jih moraš dvakrat pogledati, če jih hočeš enkrat videti.

Velikovec. Mimogrede sem poslušal, kako je neki komi nagovarjal kmeta z meje, naj glasuje za Nemško Avstrijo. Dotični kmet, Stockdeutscher, kakor je sam rekel, pa se je odrezal: „I ber schon mit der Alten halten müssen“.

Velikovec. V slovenski družbi sem šel zadnjo nedeljo v neko gostilno v Vobrah. Vse je rojilo; otroci iz Velikovca so prišli agitirati za Nemško Avstrijo. Peli so nemško, mi pa slovensko, tako da je onim „otročičem“ zmanjkalo sape. Šli so ven. Pri vratih pa se obrne 13letna Magnetova frajlca ter nam pokaže iz nežnih ust svoj — jeziček! Čisto dobro se je videlo, da je precej dolg, tumpast in še — mlečen. Mlajše frajlce (vse so imele še kratke jankice) so občudovala to junaško orožje. Kar je cveč, je pa cveč, tak škandal je vendar treba pribiti. Magnetova rodbina se vendar šteje med boljše, vzgojo pa kaže „izšolana“ frajlca z jezikom, mladina istega kopita jo občuduje. Daleč bo privedlo nemško hujskanje, taki jezički bodo gotovo prepričali velikovško okolico, da mora glasovati za — Nemško Avstrijo! Skrbnim materam velikovških frajlč priporočamo, da pošljejo svoje nedorastle punčke oni Magnetovi frajlci v šolo! Stari Magnetovski pa svetujemo, naj ne pozabi na „cuc“, ko pošilja svojo hčerko agitirati, sicer ji bo jeziček še kedaj ušel iz pravega mesta.

Galicija. Vilštanski Jezernik je bil obsojen na 100 K kazni, ki jih mora plačati domači občini v prid ubožnemu zakladu. Sicer se pa Jezernik za to nič kaj ne razburja. Saj pravi, da se za ta denar ne dobi v Celovcu niti ena cikorija. Eno cikorijo pa g. Jezernik občinskim ubožcem že privošči.

Galicija. V občini je še nekaj hujskačev, ki za svoj umazani posel še niso prejeli zasluženega plačila. Priznati moramo, da jih je malo, pa nekaj jih je vendarle, ki še čakajo, da se nad njimi uresniči pregovor: Božji mlini meljejo počasi, pa „gvišno“.

Pliberk. Gostilničar Šercer je ob priliki šolskega izleta brezplačno pogostil naše šolarje. Prisrčna hvala! Šolsko vodstvo Pliberk.

Pliberk. Iskrena hvala vsem, ki so pripomogli k dobremu izidu manifestacijskega shoda, posebno pa gg. govornikom, kakor tudi g. postajenačelniku Pertotu in g. okr. gozdarju Kendi za njih požrtvovalnost. Krajevni odbor N. S. in Žensko društvo v Pliberku.

Pliberk. Žensko društvo v Pliberku je obdarovalo z obleko 32 otrok tuk.

šole. Prisrčna hvala v imenu otrok. Šolsko vodstvo Pliberk.

Pliberk. Folksverovska kultura. V soboto ponoči so pijani folksverovci na libuški cesti izdrli drog z napisom „Mestna občina Pliberk“ ter ga vtaknili narobe v zemljo, desko pa razbili. Pozno v noč so še kričali po kolodvorski cesti in streljali. Tudi „Lausmannschaft“ je bila natrošena. Morda prinese prihodnja številka „Lausmannschafti“ imena teh junakov! Čudno, da se orožnikom ne posreči dobiti teh tičkov!

Pliberk. Folksverovci postajajo vedno bolj surovi. Pred kratkim je šla po ulici šivilja Gradišnik nimo Vernikove hiše, pred katero sta sedela dva folksverovca. Vernikov sin je začel šiviljo nesramno zmerjati, češ, da ju opazuje. Da, da, slaba vest ga peče, zato se boji pogledov poštenih ljudi. Daleč smo že prišli, če niti po ulici ne moremo iti ne da bi nas „kdo“ oblajal!

Grebinjski kloster. Dne 23. maja se je vršil pri nas dobro obiskan shod, na katerem so govorili gg. Kindlman, Močnik, Urbanč in Dolinar. Vsi štirje govorniki so želi priznanje. Nekaj pobičev je hotelo motiti shod z nemškim petjem, pa dobili so zaslužno plačilo. Posebno eden jo je dobro izkupil. Drugič za pišemo imena.

Popoldne so grebinjski igralci ponovili pri nas nar. igro „Domen“. Ljudi je prišlo najmanj 400. Igralci so izvrstno rešili svoje vloge. Čestitamo!

Grebinj. Nemčurji v Grebinju so postali sedaj jako mogočni, kakor da bi imeli cono A že v žepu. Po nemških letakih je sedaj v Grebinju „alles deutsch“. Vprašamo vas, kako je bilo pa lani v tem času? Se še spominjate tistega popoldne, ko so se bližali Grebinju jugoslovanski vojaki? Ali niste vsi s povzdignjenimi rokami prosili g. P. frančiškana, ki je oskrboval grebinjsko faro, da naj bo on vaš priprošnjik. Vpili ste: „Saj smo mi Slovenci, greva nas, da smo tako grdo ravnali z našim in klostrskim fajmoštrom. Branite, zagovarjajte nas, prosite za nas!“ Ali veste, da znate vsi Grebinjčani slovensko? Če pride povodenj, takrat vpijete: „Velika voda so prišle“. To je znano po vsem Koroškem. Da, nemčurjev je v Grebinju več ko dovolj, to je resnica, pravih Nemcev pa skoraj nič. Obrekovali ste srbske vojake, da režejo ljudem nosove, ušesa i. t. d. Prmojduha, ne bi bilo škodovalo, če bi bili pristucali nekaterim nemčurjem in nemčurkam hudobne jezike!

Boroveljski okraj.

Bilčovs. Tako imenitnega obiska kakor na vnebohod, pa mi tukaj v Bilčovsu še nismo imeli. Prišla je namreč nemškutarkompanija iz Ribnice, Plešerke, Otoka in bogsigavedi odkod še. Celih 52 jih je bilo. Ker so govorili vsi nemško, smo mislili, da so prišli iz Avstrije vbogajme prosit. Vsak je imel že nekaj pripravljenega, da jim stisne v roko, ker smo Slovenci pač usmiljenega srca. Pa kmalu smo videli, da imajo čisto druge namene. Hodili so po hišah nastavljal mreže. Pa mi Bilčovčani jih že dobro poznamo, vemo tudi, da so plačani od Avstrije, zato se jim ne damo loviti. Ko so postali le preveč glasni, se je zbralo nekaj naših fantov, da bi jim posvetili domov. Nato je pa junaška kompanija stisnila rep med noge in jo popihala domov. Pri nas ni paše za take osličke, to si zapomnite. Bi morali priti že bolj pametni! (Kakor smo izvedeli, je te podkupljene duše neka zavedna žena pólila s pomijami. Vsa čast tej ženi in zavednim fantom! Ur.)

Jugoslavija.

Labod. Naši Nemci pogruntajo včasih prav kakšno pametno. Nekateri teh „purgarjev“ so sedaj iznašli velikanško novico: Drava bo meja. Polovico Maribora bo nemškega. Meja bo tam Aleksandrova cesta. Polovica frančiškanske cerkve bo nemška, polovica slovenska. Da ne bodo mogli šmuglati žegnane vode, bodo stali po sredi financarji. V Dravograd je prišla menda tudi komisija iz Celovca. Rekli so, da je trg na naši strani Drave, ne pa kakor so trdili Slovenci, na oni. Odpeljali so se menda takoj v Pariz, kjer bodo popravili karto in napravili celo Koroško nemško. Dober tek! Drugič malo bolj pametno, drugače pridete še vsi v „nemški“ Feldhof pri Gradcu. (Pravijo, da je tam norišnica.)

Listnica upravnistva.

G. A. B. Loga vas. Pošta v Rož gre preko Ljubljane, zato zamuda pri dostavljanju lista. Upravišтво ga odpošilja zmiraj pravčasno.

Manifestacija pred Celovcem.

Dne 6. junija t. l. se bo vršila v Žrelcu tik pred Celovcem velika manifestacija z istočasno otvoritvijo nove ceste iz Žrelca v Vetrinj. Na vzporedju je ob 11. uri otvoritev ceste s slovesno službo božjo na prostem, obhodom po Žrelcu, shodom in govori. Popoldne se bo vršila velika ljudska veselica na vrtu grajske gostilne s petjem mariborske Glasbene Matice. Igra vojaška godba; pripravljena je mnogovrstna zabava.

„Mlada Jugoslavija“,

list za koroško mladino, izide tekom prihodnjega mesca v povečani izdaji — kot 6. in 7. številka — in bo v prvi vrsti namenjena starišem otrok in drugim odraslim; s pridom jo bo pa čitala tudi mladina. List toplo priporočamo.

POZIV!

Zavedna slovenska oseba na Koroškem je ob priliki obletnice osvoboditve koroških Slovencev iz nemške sužnosti darovala Narodnemu svetu v Borovljah 500 kron. — Da bi našel mnogo posnemalcev! Pred plebiscitom bo treba delo podesetoriti. Tudi Korošci sami moramo nekaj prispevati za svojo popolno in

končno osvoboditev. Bogatejši koroški Slovenci, spomnite se tudi vi ob tej priliki in darujte kaj svojemu Narodnemu odboru! Premožnejši rodoljubi iz Slovenije in ostale naše države, priskočite nam na pomoč! Dela je dovolj, manjka le sredstev. Spomnimo se samo na Nemce. Avstrija in Nemčija — država in zasebniki — žrtvujejo milijone za propagando na Koroškem. Boj je hud! Podprite nas gmotno in s tem tudi moralno. Zavest, da ljubite tudi vi to lepo Koroško, nam bo izdatno olajšala delo. — Darove sprejemata Narodni svet v Velikovecu in Narodni svet v Borovljah.

Podpirajte Jugoslovansko Matico!

Službe išče kot prodajalka ali blagajničarka. Naslov pove upravnistvo.

Uradi, šole in zavodi, kateri želijo dobavo drv za prihodnjo zimo iz Heildorffovega veleposestva, naj vpošljejo do 15. junija t. l. prijave, z navedbo množine v prostornih metrih, na „Upravišteljstvo Heildorffovega veleposestva v Grebinju“. Državno nadzorništvo.

Katere gospodične, zavedne Korošice, bi hotele dopisovati v svrhu poznejše možitve z dvema fantoma? Pisma pod „Maj 1000“ na upravo „Korošca“.

Pozor! Kmetje! Pozor!

Najvišjo ceno za ovčjo volno, oprano in neoprano, plačuje edino le J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl. Prepričajte se!

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Oklic.

Vsled tusodnega sklepa z dne 25. maja 1920 se dajo potom javne dražbe v varstveni zadevi nedoletnega Josipa Zanker v najem in zakup Puserjeva domačija z zemljiščem vred, razen gozdov, gostilna, mesarija, javna tel-nica ter inventar dne 7. junija 1920 ob 8. uri na licu mesta Puserjeve domačije.

Oddaja v zakup in najem se izvrši za dobo 5 let.

Obrti se da v najem ali posamezno ali skupaj, tako tudi zemljišča ali po parcelah ali po parcelnih skupinah.

Izključna cena in najnižji ponudek se določita pred dražbo.

Enoletno najemnino, oziroma zakupnino tvori znesek, ki se doseže pri licitaciji in ki se mora za prvo leto takoj položiti v roke sodnega komisarja, sicer se prične z licitacijo na novo.

Pogoji se lahko vpogledajo v sodni pisarni. Okrajno sodišče Dobrla vas.

Mizarski pomočnik in vajenec se sprejmeta takoj. Plača po dogovoru, hrana v hiši. Naslov v upravnistvu.

Proda se vila v celovškem predmestju v Velikovecu. Naslov v upravnistvu.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Oh pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmlila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rhu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvallijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasica ali vola, da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 30:50 poštne prelo na dom.

Mazilo zoper garje (naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lisaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živali uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 12 K 50 v.

Lekarna Trakóczy Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (Interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.